

Hvis f.eks. den ledige får et tilbud, der afsluttes, når den ledige har sammenlagt 4 måneders ledighed, har den ledige ret til et nyt tilbud, når den ledige har 12 måneders sammenlagt ledighed og ikke allerede, når den ledige har modtaget offentlige forsørgelsesydelse i sammenlagt 6 måneder efter ophør af det første tilbud.

Hvis den ledige derimod får et tilbud, der afsluttes, når den ledige har sammenlagt 11 måneders ledighed, har den ledige ikke ret til et nyt tilbud, når den ledige har 12 måneders sammenlagt ledighed regnet fra første ledighedsdag, men først når den ledige har modtaget offentlige forsørgelsesydelse i sammenlagt 6 måneder efter ophør af det første tilbud.

For så vidt angår ledige dagpengemodtagere, der modtager dagpenge efter § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., har disse ret til at modtage tilbud fra periodens påbegyndelse. Efter afslutning af det første tilbud, har den ledige ret til at modtage et nyt tilbud, hver gang den ledige har modtaget offentlige forsørgelsesydelse i sammenlagt 6 måneder.

Til nr. 14

I forslaget til affattelse af § 35 præciseres det, i hvilke tilfælde arbejdsformidlingen skal underrette arbejdsløsheds-kassen, og i bemærkningerne til lovforslagets nr. 38 og 40 er det blandt andet nævnt, at såkaldt negative hændelser i forbindelse med kontaktførelsen medfører underretningsskylt.

Det er ved aftalen om »flere i arbejde« forudsat, at inddragelse af andre aktører i kontaktførelsen skal ske fleksibelt og på en administrativ enkel måde, og at der i forbindelse med inddragelse af andre aktører ikke sker overførelse af myndighedskompetence til den anden aktør.

Det er således alene arbejdsformidlingen, der – som myndighed – i forhold til den enkelte ledige kan fastsætte pligt til at møde op til en konkret samtale, f.eks. i forbindelse med kontaktførelsen efter forslaget til affattelse af § 10 c. Hvis den ledige ikke overholder denne myndighedsfastsatte pligt, vil det have den virkning, at arbejdsløsheds-kassen – efter underretning fra arbejdsformidlingen – skal træffe afgørelse om konsekvensen af, at den ledige ikke har overholdt pligten.

Da det er en forudsætning, at blandt andet kontaktførelsen i vidt omfang skal kunne varetages af

andre aktører, er der behov for i forslaget til affattelse af § 35, stk. 1, nr. 2, at præcisere, at underretning af arbejdsløsheds-kassen alene skal ske, når arbejdsformidlingen har pålagt den ledige at møde til aktiviteter efter kapitlerne 3 og 3 a. Arbejdsformidlingen har mulighed herfor i forhold til såvel ledige, som en anden aktør varetager kontaktførelsen for, som for ledige, som arbejdsformidlingen varetager kontaktførelsen for.

Der er ikke behov for tilsvarende præcisering af forslaget til affattelse af § 35, stk. 1, nr. 1, i relation til afslag på formidlet arbejde eller udeblivelse fra en formidlingssamtale efter kapitel 2, idet det alene er en myndighed, som kan pålægge den ledige at deltage i en formidlingssamtale.

En anden aktør vil kunne formidle arbejde, hvor aktøren medvirker til at bringe den ledige og arbejdsgiveren i kontakt med hinanden. Hvis den ledige udebliver fra en samtale, som en anden aktør har bedt den ledige om at møde til, vil udeblivelse herfra ikke umiddelbart kunne sanktioneres af arbejdsløsheds-kassen. Hvis den anden aktør, som f.eks. varetager kontaktførelsen for den ledige, undervejs i forløbet mener, at det er vanskeligt at varetage indsatsen over for den ledige, fordi pågældende udebliver fra aktiviteter, er modvillig over for at søge arbejde eller lignende, vil aktøren kunne redegøre for forløbet over for arbejdsformidlingen. Arbejdsformidlingen vil herefter kunne underrette arbejdsløsheds-kassen herom, og arbejdsløsheds-kassen vil på det grundlag kunne foretage en generel rådgivningsvurdering af den ledige.

Der er endvidere ikke behov for en præcisering af forslaget til affattelse af § 35, stk. 1, nr. 3, idet det alene er en myndighed, som kan give pålæg i forbindelse med handlingsplaner eller afgive forpligtende tilbud om aktivering. Der kan i øvrigt henvises til forslaget til affattelse af § 11, stk. 5, – lovforslagets nr. 8 – hvor det fastsættes, at en handlingsplan kan udarbejdes af en anden aktør, men at arbejdsformidlingen i disse tilfælde skal godkende handlingsplanen.

Til nr. 15 og 16

I lighed med, at den ledige kan klage over et konkret tilbud, foreslås det, at den ledige kan klage til det regionale arbejdsmarkedsråd over arbejdsformidlingens henvisning til en anden aktør.